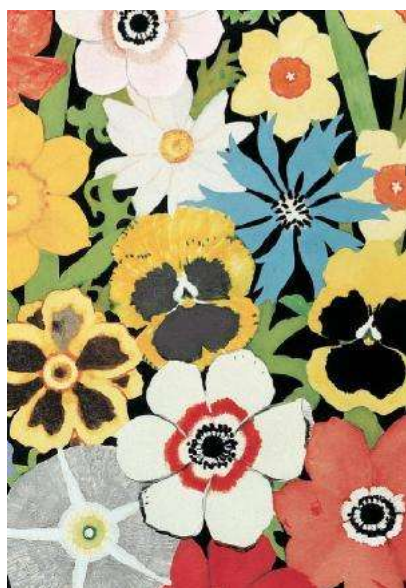

BOG

JEG KAN HUSKE (/BOEGER/JEG-KAN-HUSKE)

Af Joe Brainard (/forfattere/joe-brainard) (2020)

LÅN PÅ BIBLIOTEKET ([HTTPS://BIBLIOTEK.DK/DA/SEARCH/WORK/?](https://bibliotek.dk/da/search/work/?)

SEARCH_BLOCK_FORM=870970-BASIS%3A48494129&FRAGMENT=CONTENT)

Log ind (/user/login?destination=/boeger/jeg-kan-huske) for at anmelde

Facebook

([http://www.facebook.com/share.php?u=http://litteratusiden.dk/boeger/jeg-kan-huske&title=Jeg kan huske](http://www.facebook.com/share.php?u=http://litteratusiden.dk/boeger/jeg-kan-huske&title=Jeg%20kan%20huske))

Tweet ([https://twitter.com/intent/tweet?url=http://litteratusiden.dk/boeger/jeg-kan-huske&status=Jeg kan](https://twitter.com/intent/tweet?url=http://litteratusiden.dk/boeger/jeg-kan-huske&status=Jeg%20kan%20huske+http://litteratusiden.dk/boeger/jeg-kan-huske)

<http://litteratusiden.dk/boeger/jeg-kan-huske>huske+<http://litteratusiden.dk/boeger/jeg-kan-huske>)

Joe Brainard tager erindringslitteraturen til et helt nyt sted, hvor man selv får lyst til at huske tilbage på sit eget levede og levende liv.

TAGS:

BARNDOM (/TAXONOMY/TERM/834)

FAMILIEN (/TAXONOMY/TERM/2968)

FORELSKELSE (/TAXONOMY/TERM/3296)

FØLELSER (/TAXONOMY/TERM/3597)

HOMOSEKSUALITET (/TAXONOMY/TERM/4500)

IDENTITET (/TAXONOMY/TERM/4706)

KUNST (/TAXONOMY/TERM/6006)

KÆRLIGHED (/TAXONOMY/TERM/41)

SANSELIGHED (/TAXONOMY/TERM/9231)

SEX (/TAXONOMY/TERM/9381)

VENSKAB (/TAXONOMY/TERM/11167)

ANMELDELSE

(/users/kamilla-ane-petersen)

Af Kamilla Ane Petersen (/users/kamilla-ane-petersen)

Joe Brainard tager erindringslitteraturen til et helt nyt sted, hvor man selv får lyst til at huske tilbage på sit eget levede og levende liv.

'Jeg kan huske' udkom første gang i 1975 og er en moderne klassiker. Nu foreligger den for første gang i en dansk udgave. Det er en enormt vigtig udgivelse, da alle bør stifte bekendtskab med Brainards enestående erindringsværk.

Selve formen er simpel og bygget op omkring startordene "Jeg kan huske" efterfulgt af forskellige små fragmenter fra Brainards opvækst i Oklahoma og hans ungdom i New York. Før hver erindring gentages sætningen "Jeg kan huske", hvilket giver værket en særlig rytme og tager læseren med ind i sindet og videre ud i verden. Han er en mester til at indramme selve livet og give det en særlig hypnotisk rytme. Nogle gange er der tydelige associationer – andre gange ikke. Så selvom formen er stringent, er indholdet det ikke. Og det giver teksten en helt særlig form for dynamik.

Fortælleren husker både, hvordan han elskede rå småkajedej, hvordan han udforskede sin egen seksualitet, og hvordan de sorte skulle sidde bagerst i bussen. Derved pendulerer erindringerne konstant mellem det konkrete og det abstrakte. Og mellem det dybt personlige og det alment menneskelige. På den måde viser Brainard, at erindringer foregår på mange niveauer, og man bliver mindet om, at erindringer snarere er brudstykker end et stort sammenhængende narrativ. Denne fragmentering viser sig ligeledes ved

tilstedeværelsen af mange forskellige temaer såsom seksualitet, racisme, opvækst, eksistens, kultur og meget mere.

Noget af det mest rørende ved Brainards værk er måden, hvorpå han gennem det rytmiske tilbageblik på en og samme tid formår at fortælle noget, der er sigende for den tid, han mindes, men som også er universel i en forståelse af os selv og hinanden i verden. Værket er derfor både tidløst og tidsbundet. Brainard taler ikke kun til sin egen generation, men på tværs af alder og landegrænser. Det er selve livet, som han indkapsler og udvider. For som menneske er man sat sammen af de tanker, man gør sig gennem livet. Og man tager det hele med sig. Selv de små ting, som *"stearinlys i vinflasker"* og *"skinnende orange ferskner på dåse"* bliver flettet ind i erindringerne om de første forsøg i sengen. Brainards liv bliver alles liv. Og herved gør han sin egen tilværelse til alles, hvorved livet som homoseksuel normaliseres og samtidig minder læseren om 60'erne og 70'ernes seksuelle frigørelse.

Grundet tekstens særlige opbygning skal den ikke nødvendigvis læses sammenhængende. Det er en bog som man tager op, lægger fra sig og vender tilbage til – gang på gang. Der er ikke en tydelig start og slutning. Og så er mange af erindringerne utrolig morsomme at læse og genlæse. Her en af mine personlige favoritter: *"Jeg kan huske min billedkunstlærer i gymnasiet der havde den ret tvivlsomme teori at man skulle vende et maleri på hovedet for at finde ud af om det var godt eller dårligt"*.

Om Brainards værk er god eller dårlig kunst hersker der fra min side ingen tvivl om. Sågar omslaget er et betagende kunstværk.

BOGDETALJER

